

Павелъ се наведе, похвана пулса му: — свърши! едва произнесе той.

Царка застана, оборила очи на пода: — боеше се да погледне мъртвеца.

Настана гробно мълчание.

Царка и Павелъ не смѣха да срещнатъ погледи.

Предъ студения трупъ на Петко Мъглата — Павелъ почувствува, че се подкосиха краката и той се схули до мъртвеца. Царка, застана ли отъ другата страна, боязливо спре погледъ на мъртвия и обори глава.

Дълго тѣ мълчаха. По едно време стаята се огласи отъ задушени хълцания на Павла, а по пода се чуваха глухи удари на едри сълзи отъ очитѣ на Царка.